

Sygn. akt VII U 591/11

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy  
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lucyna Łaciak

Protokolant: sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w Warszawie

sprawy K. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania K. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 29 grudnia 2010 r. znak: (...) -2003

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że uznaje iż do ustalenia wysokości kapitału początkowego wnioskodawczyni za okres zatrudnienia od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. w (...) Pomoc (...) należy przyjąć wynagrodzenie:

-za rok 1994 wynagrodzenie w wysokości 103.560.083 zł (słownie: sto trzy miliony pięćset sześćdziesiąt tysięcy osiemdziesiąt trzy zł)

-za rok 1995 wynagrodzenie w wysokości 131.030.000 starych złotych (słownie: sto trzydzieści jeden milionów trzydzieści tysięcy zł) a po denominacji 13 103 zł (słownie: trzysta trzydzieści tysięcy sto trzy zł)

-za rok 1996 wynagrodzenie w wysokości 8.735,33 zł (słownie: osiem tysięcy siedemset trzydzieści pięć 33/100 zł)

2. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

**Sygn. akt VII U 591/11**

## UZASADNIENIE

**Odwołująca się K. N.** w dniu 4 lutego 2011 r. złożyła, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., do Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odwołanie od decyzji wyżej wymienionego organu rentowego z dnia 29 grudnia 2010 r., znak: (...) -2003 w przedmiocie ponownego ustalenia kapitału początkowego. W uzasadnieniu odwołania odwołująca wskazała, że organ rentowy w decyzji nie słusznie przyjął minimalne wynagrodzenie pracowników obowiązujące w Polsce w okresie jej zatrudnienia w Międzynarodowej Pomocy (...) ( (...)) i wniosła o zmianę w/w decyzji poprzez przyjęcie, za okres

zatrudnienia w Międzynarodowej Pomocy (...), wynagrodzenia rzeczywistego wynikającego z umów o pracę, w miejsce wynagrodzenia najniższego przyjętego za ten okres przez ZUS (k. 2 a.s.)

**Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** w dniu 16 maja 2011 r. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy wskazał, że zaskarżoną decyzją wykonał wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 listopada 2010 r., sygn. akt VII U 466/07 i przeliczył kapitał początkowy odwołującej uwzględniając do jej stażu ubezpieczeniowego jako okres składkowy okres zatrudnienia u pracodawcy (...) Pomoc (...) od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. (pracodawca ten nie zgłosił Zainteresowanej do ubezpieczenia społecznego). Organ rentowy podniósł, iż obecnie odwołująca wniosła o uwzględnienie w podstawie wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia otrzymywanego w powyższym okresie (podstawa ta wyliczona została w oparciu o jej zarobki z lat 1989 - 1998), jednak Oddział nie dysponuje żadną dokumentacją pozwalającą na ustalenie wysokości płacy i jej składników w w/w okresie. W związku, iż odwołująca przedstawiła tylko kopie umów o pracę, w których podano ogólną kwotę wynagrodzenia rocznego, to organ rentowy zgodnie z art. 15 ust. 2a w zw. art. 174 ust. 3 ustawy z dnia grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2009r. nr 153, poz. 1227 ze zm.) w podstawie wymiaru za sporny okres uwzględniono wynagrodzenie minimalne. Brak było również zaświadczenia o przysługujących K. N. świadczeniach rekompensacyjnych za 1991 r., co uniemożliwiło organowi rentowemu uwzględnienie ich wartości w wymiarze kapitału. Wobec powyższego wniósł jak na wstępie (k. 10 a.s.).

### **Sąd Okręgowy Warszawa- Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny**

K. N. urodzona w dniu (...), złożyła w dniu 18 września 2003 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o ustalenie kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzenia osiągniętego w okresie od dnia 17 listopada 1986 r. do dnia 31 grudnia 1998 r., min. za okres pracy od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. w Międzynarodowej Pomocy (...) (k. 1-2 a.r.).

Organ rentowy, po przeprowadzeniu postępowania, w oparciu o złożone przez odwołującą dokumenty, na podstawie Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz.1227) wydał w dniu 30 sierpnia 2006 r. decyzję, znak: (...) -2003 r., którą ustalił kapitał początkowy. Organ rentowy jednak nie uwzględnił okresu od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. w Międzynarodowej Pomocy (...), gdyż odwołująca nie została zgłoszona do ubezpieczenia społecznego i za powyższy okres pracodawca nie opłacił składki na ubezpieczenie (k. 57 a.r.).

Od powyższej decyzji odwołująca złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie wskutek czego Sąd, w wyroku wydanym w dniu 17 listopada 2010 r. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zaliczył do okresu składkowego okres pracy odwołującej w Międzynarodowej Pomocy (...) od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. (k. 60 a.r.).

Organ rentowy wykonując w/w wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 listopada 2010 r., sygn. akt VII U 466/07, na podstawie Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wydał w dniu 29 grudnia 2010 r. decyzję, znak: (...) -2003, którą ponownie ustalił kapitał początkowy. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 1 stycznia 1989 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 130,37 %, a podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 130,37 % przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową (tj.  $130,37 \% \times 1\ 220,89\ \text{zł} = 1\ 591,67\ \text{zł}$ ). Organ rentowy uznał za udowodnione okresy składkowe w wymiarze 11 lat, 2 miesięcy i 22 dni tj. 134 miesięcy, a okresy nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy, 11 dni, tj. 6 miesięcy. Następnie organ rentowy dokonał obliczenia współczynnika proporcjonalnego określając go na 47,81 %. Kolejne czynności organu rentowego sprowadziły się do obliczenia wartości kapitału początkowego, który na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 78 744,93 zł. Organ rentowy poinformował, że do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, za okres od dnia 14 marca 1994 r. do

dnia 30 sierpnia 1996 r. z tytułu zatrudnienia w Międzynarodowej Pomocy (...) przyjął wynagrodzenie minimalne obowiązujące w/w okresie (k. 69 a.r.).

Od powyższej decyzji K. N. odwołała się do Sądu inicjując niniejsze postępowanie (k. 2 a.s.).

Sąd Okręgowy w toku postępowania ustalił, iż K. N. była zatrudniona w (...) Pomoc (...) od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. na pełen etat i w/w okresie otrzymywała wynagrodzenie:

- za rok 1994 wynagrodzenie w wysokości 103.560.083 zł (słownie: sto trzy miliony pięćset sześćdziesiąt tysięcy osiemdziesiąt trzy zł);
- za rok 1995 wynagrodzenie w wysokości 131.030.000 starych złotych (słownie: sto trzydzieści jeden milionów trzydzieści tysięcy zł), a po denominacji 13.103 zł (słownie: trzynaście tysięcy sto trzy zł);
- za rok 1996 wynagrodzenie w wysokości 8.735,33 zł (słownie: osiem tysięcy siedemset trzydzieści pięć 33/100 zł)

(zeznania świadka A. O. k. 76-77, opinia pisemna z dnia 26 lutego 2013 r., opinia uzupełniająca z dnia 22 maja 2013 r. oraz zaznania biegłej księgowej K. Z. k. 80-81, 101, 114-115 a.s., Umowa z 25 lutego 1994 r. k. 3-4 a.s., Umowa z 11 kwietnia 1994 r. k.5-6 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym aktach rentowych i aktach osobowych oraz zeznaniach świadka A. O. i zeznaniach biegłej księgowej K. Z.. Sąd dał wiarę dokumentom potwierdzającym okres zatrudnienia odwołującej tj. Umowa z 25 lutego 1994 r., Umowa z 11 kwietnia 1994 dotyczące okresu do dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. w (...) Pomoc (...). Dokumenty nie były przez strony sporu i świadka A. O. kwestionowane, toteż okoliczności w nich opisane należało uznać za bezsporne i o wysokiej wartości dowodowej. Dokumenty te niewątpliwie potwierdzają fakt pracy odwołującej się, jednak nie wskazują wysokości płacy i jej składników w w/w okresie. Zainteresowana przedstawiła kopie umów o pracę, w których podano ogólną kwotę wynagrodzenia rocznego. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. O. albowiem zeznania przez nią złożone są logiczne, wzajemnie się uzupełniają oraz korespondują z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym. Wskazać przy tym należy, że świadek jest osobą obcą dla wnioskodawczyni, a tym samym nie jest ona zainteresowana wynikiem niniejszego postępowania, co także wpływa na ocenę wiarygodności jej zeznań. Jednocześnie wskazać należy, że świadek powołany w niniejszej sprawie nie wskazał wysokości uzyskiwanego przez odwołującą wynagrodzenia w okresie od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r., by to ustalić Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości. Ponieważ opinia powołanego biegłego stanowiła podstawę do wydania orzeczenia w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy uznał przedstawione przez biegłą K. Z. w opinii argumenty i wnioski za spójne, jednoznaczne oraz odnoszące się w sposób wnikliwy do spornych kwestii niniejszego postępowania. Dlatego też, przedstawioną przez biegłą, w zakresie dotyczącym ustalenia wynagrodzenia odwołującej, Sąd uznał za własną. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że biegła z zakresu księgowości powołana w niniejszej sprawie jest wysokiej klasy specjalistą, która w sposób prawidłowy i rzetelny sporządziła opinię na której oparł się tutejszy Sąd. W opinii z dnia 26 lutego 2013 r. biegła stwierdziła po analizie Umowy z 25 lutego 1994 r. i Umowy wnioskodawczyni, że możliwe jest wyliczenie wynagrodzenia odwołującej za w/w okres w kilku wariantach i określiła kwotowo wynagrodzenie jakie wnioskodawczyni mogła osiągać w (...) Pomoc (...), jednak w ramach, iż odwołująca nie udowodniła w toku postępowania by w skład jej wynagrodzenia wchodziły inne składniki tj. koszty utrzymania, odprawa, którą otrzymała na zakończenie pracy w (...) Pomoc (...), to w czasie przesłuchania na rozprawie w dniu 11 grudnia 2013 r. „z wysokim prawdopodobieństwem” ustaliła, iż K. N. otrzymała za rok 1994 wynagrodzenie w wysokości 103.560.083 zł (słownie: sto trzy miliony pięćset sześćdziesiąt tysięcy osiemdziesiąt trzy zł); za rok 1995 wynagrodzenie w wysokości 131.030.000 starych złotych (słownie: sto trzydzieści jeden milionów trzydzieści tysięcy zł), a po denominacji 13.103 zł (słownie: trzynaście tysięcy sto trzy zł); za rok 1996 wynagrodzenie w wysokości 8.735,33 zł (słownie: osiem tysięcy siedemset trzydzieści pięć 33/100 zł). W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd pierwszej instancji zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, iż do ustalenia wysokości kapitału

początkowego wnioskodawczyni za okres od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. w (...) Pomoc (...) przyjął w/w wynagrodzenia i w pozostałym zakresie oddalił.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia.

### **Sąd Okręgowy Warszawa- Praga w Warszawie zważył co następuje**

Odwołanie K. N. od decyzji organu rentowego z dnia 29 grudnia 2010 r., znak: (...) -2003 w przedmiocie ponownego ustalenia kapitału początkowego jest częściowo zasadne i podlega uwzględnieniu.

Na wstępie rozważań niniejszej sprawy Sąd Okręgowy wskazuje, iż elementem spornym niniejszego postępowania było ustalenie kapitału początkowego i ustalenie czy organ rentowy słusznie przyjął, przy ustaleniu wartości kapitału początkowego wynagrodzenie minimalne za okres zatrudnienia od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. w (...) Pomoc (...).

Uzasadnione jest również podkreślenie, że „postępowanie sądowe w sprawach dotyczących ubezpieczenia rentowego wszczynane jest w rezultacie odwołania wniesionego przez ubezpieczonego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ma więc ono charakter odwoławczy. Jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem - w aspekcie formalnym i materialnym - decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Jest zatem postępowaniem kontrolnym. Badanie owej legalności decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego oraz prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji. Mówiąc inaczej - o zasadności przyznania lub odmowy przyznania świadczenia decydują okoliczności istniejące w chwili ustalania do niego prawa. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy...”.(Wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 20 maja 2004 roku, II UK 395/03, OSNAPiUS rok 2005, Nr 3, poz. 43.). Zdaniem Sądu Okręgowego przedmiotowe stanowisko Sądu Najwyższego pomimo faktu, iż odnosi się bezpośrednio do kwestii związanej z ubezpieczeniami rentowymi, to jednak na zasadzie analogii znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie, albowiem tezy tam zawarte stanowią normy uniwersalne dotyczące bezpośrednio problematyki odwołań od decyzji organu rentowego. Stanowisko Sądu Najwyższego uwidacznia, że wiążący w sprawie jest stan prawny obowiązujący w chwili wydawania decyzji oraz okoliczności, które legły u jej podstaw.

Dlatego organ rentowy przyjmując w toku postępowania administracyjnego wynagrodzenie minimalne za okres zatrudnienia od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. w (...) Pomoc (...) (brak dokumentacji pozwalającej na ustalenie wysokości płacy i jej składników w w/w okresie, K. N. przedstawiła tylko kopie umów o pracę, w których podano ogólną kwotę wynagrodzenia rocznego) działał poprawnie, albowiem organ rentowy porusza się w obrębie obowiązujących go przepisów zgodnie, z którymi spełnione muszą być wszystkie przesłanki formalne dotyczące składanych świadectw pracy oraz zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Stosownie do treści art. 174 ust. 1 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Na podstawie art. 174 ust. 2 w/w Ustawy przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Dokonując analizy powyższego wywieść można, iż kapitał początkowy ma być odtworzeniem kwoty składek na ubezpieczenie społeczne, opłaconych przed dniem 1 stycznia 1999 r., a zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury zostały określone w art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jego wysokość zależy zatem od udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych, podstawy wymiaru świadczenia, współczynnika określanego przez proporcję wieku ubezpieczonego i ustawowo określonego wieku emerytalnego oraz stażu. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury uwzględnia się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z okresu ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o emeryturę lub z dowolnych 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku (art. 15 ust. 1 ww. ustawy).

Ustalenie kapitału początkowego następuje przez obliczenie hipotetycznej emerytury, jaką ubezpieczony otrzymałby w dniu 1 stycznia 1999 r. (tj. w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), a następnie pomnożenie tej kwoty przez średnie dalsze trwanie życia osób w wieku 62 lat, ustalone na dzień 1 stycznia 1999 roku, tj. 209 miesięcy (o czym załącznik do ww. ustawy).

Stosowane do przepisu art. 175 ust. 1 zd. 2 ww. ustawy, postępowanie w sprawie ustalenia kapitału początkowego przebiega według zasad dotyczących ustalenia prawa do świadczeń przewidzianych w ustawie (w szczególności chodzi tu o katalog środków dowodowych, jakie służą ubezpieczonemu w postępowaniu przed organem rentowym do wykazania zarówno stażu ubezpieczonego, jaki i wysokości przychodów). W praktyce niektórzy ubezpieczeni ubiegający się o świadczenia mają problemy z dostarczeniem wymaganej dokumentacji (zaświadczenia z zakładu pracy potwierdzające zatrudnienie lub wysokość zarobków) i w konsekwencji – wobec ograniczonej dopuszczalności zastosowania innych środków dowodowych w postępowaniu przed organem rentowym (np. zeznań świadków) – mogą nie nabyć prawa do świadczenia.

W przypadku nie udowodnienia okresów składkowych i nieskładkowych zgodnie z art. 15 ust. 2a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który stanowi, iż jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Należy wyjaśnić, że dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzenia jest zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, wystawione przez pracodawcę lub prawnego następcę pracodawcy na druku ZUS Rp-7. Dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzenia może być też legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca odpowiednie wpisy o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, dokonane przez pracodawcę lub następcę prawnego.

Sąd Okręgowy ustalił, iż organ rentowy słusznie przyjął, przy ustaleniu wartości kapitału początkowego wynagrodzenie minimalne za okres zatrudnienia od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. w (...) Pomoc (...), gdyż nie było możliwe ustalenie rzeczywistej wysokości wynagrodzenia odwołującej uzyskiwanego w spornym okresie, gdyż K. N. w toku postępowania przedstawiła kopie umów o pracę, w których podano ogólną kwotę wynagrodzenia rocznego, natomiast nie przedstawiła żadnego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za w/w okres (druk Rp-7), które by potwierdzały kwotę wypłacanego jej wynagrodzenia. Jednak Sąd Okręgowy ustalił, iż spornym okresie odwołująca otrzymywała za rok 1994 wynagrodzenie w wysokości 103.560.083 zł (słownie: sto trzy miliony pięćset sześćdziesiąt tysięcy osiemdziesiąt trzy zł); za rok 1995 wynagrodzenie w wysokości 131.030.000 starych złotych (słownie: sto trzydzieści jeden milionów trzydzieści tysięcy zł), a po denominacji 13.103 zł (słownie: trzynaście tysięcy sto trzy zł); za rok 1996 wynagrodzenie w wysokości 8.735,33 zł (słownie: osiem tysięcy siedemset trzydzieści pięć 33/100 zł), co wynika z zebranego materiału dowodowego w postaci Umowy z 25 lutego 1994 r., Umowy z 11 kwietnia 1994 r. i opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości.

Z powyższych względów, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, iż do ustalenia wysokości kapitału początkowego wnioskodawczyni za okres od dnia 14 marca 1994 r. do dnia 30 sierpnia 1996 r. w (...) Pomoc (...) przyjął w/w wysokości wynagrodzenia za lata 1994-1996, oddalając odwołanie w pozostałym zakresie. W ocenie Sądu

Okręgowy za rok 1995 r. i za rok 1996 r. należało przyjąć wysokość wynagrodzenia w wariantcie I przygotowanym przez biegłego, gdyż odwołująca nie udowodniła w toku postępowania by w skład jej wynagrodzenia wchodziły inne składniki tj. koszty utrzymania , gdyż brak jest dowodów potwierdzających iż faktycznie jej wynagrodzenie wzrosło o wskaźnik wskazany w umowie oraz czy zostało jej wypłacone. Natomiast odnośnie żądania wliczenia do wyliczenia wysokości wynagrodzenia odprawy , którą jak twierdzi wnioskodawczyni otrzymała w związku z rozwiązaniem stosunku pracy to w ocenie Sądu Okręgowego odprawy tej nie można zaliczyć do wyliczenia wysokości kapitału początkowego ponieważ brak jest dowodu na to że, to świadczenie to zostało jej wypłacone.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c., orzekł jak pkt 1 sentencji wyroku, a w pkt 2 sentencji wyroku na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c.

A.S.